

2007. február 15., csütörtök

50. arra kéri a Bizottságot és a terrorizmus elleni küzdelemért felelős európai koordinátort, hogy az Európai Parlamentnek évente nyújtsanak be jelentést az e területen végzett tevékenységeik alakulásáról, és vegyék figyelembe az Európai Parlament e tekintetben megfogalmazott észrevételeit és javaslatait;

51. ismételten kéri a Tanácsot, hogy értesítse a Parlamentet a terrorizmus leküzdésére vonatkozó egyedi intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i 2001/931/KKBP közös tanácsi álláspont⁽¹⁾ (a terrorista csoportok és szervezetek listája) rendszeres frissítéséről és alakulásáról 2001 óta;

52. kötelezettséget vállal arra, hogy a nemzeti parlamentekkel intenzívebb párbeszédet kezdeményez a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelemről azért, hogy a különböző hírszerzési és biztonsági szervezetek tevékenységére vonatkozóan közös parlamenti ellenőrzést biztosítson, és mivel az Európai Unió állampolgárait képviselő szerv, az Európai Parlament feladata, hogy átlátható és nyilvános ellenőrzést gyakoroljon a terrorizmus elleni küzdelemben az Unió által elfogadott intézkedések fölött, ideértve az európai terrorizmus elleni koordinátor e téren végzett munkáját és a különböző szervek tevékenységeit is;

*
* *

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az Egyesült Nemzetek Szervezetének és szakosított ügynökségeinek.

⁽¹⁾ HL L 344., 2001.12.28., 93. o.

P6_TA(2007)0051

2007-es gazdaságpolitikai iránymutatások

Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai gazdaság helyzete: Előkészítő jelentés a 2007-re vonatkozó átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások tárgyában (2006/2272(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a növekedésről és a foglalkoztatásról (2005–2008) szóló integrált iránymutatásaira (COM(2005)0141) (integrált iránymutatások),
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2005. július 12-i 2005/600/EK tanácsi határozatra⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság gazdasági előrejelzéseire⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2006. november 22-én közzétett, „A kiegyenlítés dinamikája az euróövezetben – Tapasztalatok és kihívások” című 2006. évi uniós gazdasági értékelésre,
- tekintettel a tagállamok által a lisszaboni stratégia keretében, a nemzeti reformprogramok (NRP) végrehajtásáról benyújtott 2006. őszi jelentésekre⁽³⁾,
- tekintettel a lisszaboni stratégia megvalósítása terén elért haladásról szóló, „A megújított lisszaboni stratégia a növekedésért és foglalkoztatásért végrehajtása – Az eredmények éve” című 2006. december 12-i éves bizottsági jelentésre,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az uniós államháztartások hosszú távú fenntarthatósága” című közleményére (COM(2006)0574),

⁽¹⁾ HL L 205., 2005.8.6., 21. o.

⁽²⁾ 2006 ősze, 2006/5. sz.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/growthandjobs/key/nrp2006_de.htm.

2007. február 15., csütörtök

- tekintettel a Bizottságnak az „Európa demográfiai jövője: Kovácsoljunk lehetőséget a kihívásból!” című közleményére (COM(2006)0571),
 - tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, a Régiók Bizottságához és az Európai Központi Bankhoz intézett, „Éves beszámoló az euróövezetről” című közleményére (COM(2006)0392),
 - tekintettel „A Bizottság ajánlása a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról a növekedésre és a foglalkoztatásra vonatkozó integrált irányvonalak (2005–2008) keretében” című 2005. május 26-i állásfoglalására⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács elnöksége által 2006. február 7-én az ECOFIN Tanács részére készített, kulcskérdésekről szóló dokumentumra, figyelemmel az Európai Tanács 2007. évi tavaszi ülésére,
 - tekintettel a 2000. március 23–24-i lisszaboni Európai Tanács, a 2001. június 15–16-i göteborgi Európai Tanács és a 2005. március 22–23-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel az EK-Szerződés 99. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0012/2007),
- A. mivel az integrált iránymutatások esetében az EU egy olyan kulcsfontosságú gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai eszközéről van szó, amely egy hároméves középtávú időszakra irányul; mivel a végrehajtás javítása érdekében ezt az eszközt a 2005. évi szövegváltozaton és a közelgő értékelésén alapulóan körültekintően kell értékelni és továbbfejleszteni;
- B. mivel az integrált iránymutatások, valamint a megújított Stabilitási és Növekedési Paktum és a 2007–2013-as pénzügyi keret együttesen hozzájárul majd a politikakialakítási folyamat koherenciájának erősödéséhez és az Európai Unió gazdasági szabályozásának javulásához;
- C. mivel az integrált iránymutatások nem tekinthetők pusztán a létező politikák átcímkezésének, hanem ezen iránymutatásoknak valóban integrált politikacsomaggá kell válniuk, amely makroökonómiai, mikroökonómiai és foglalkoztatási vonatkozásokat tartalmaz és fog össze;
- D. mivel ezek az integrált iránymutatások a lisszaboni stratégia egyik fontos elemét képezik, és a lisszaboni stratégiának, ezen iránymutatások fő végrehajtási eszközeként, egy kiegyensúlyozott és átfogó szakpolitikai megközelítés segítségével a gazdaság, a foglalkoztatás, a környezetvédelem és a szociális biztonság területén egymást kölcsönösen elősegítő reformok megvalósítására kell törekednie;
- E. mivel a gazdasági növekedés nem egy önálló célkitűzés, hanem szükséges feltétel egy olyan átfogó megközelítés részeként, amely a polgárok jólétét és életminőségét tartja szem előtt; mivel a fenntartható fejlődésre irányuló törekvéseknek egy olyan gazdasági, szociális, foglalkoztatási, környezetvédelmi és költségvetési politikára kell támaszkodniuk, amely felelősséget vállal a jövő nemzedékeivel szemben;

A gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai fellendülés kihasználása az Európai Unióban

1. megjegyzi, hogy az elmúlt hat évet követően, amelyre a gyenge gazdasági növekedés, a stagnálás, sőt néhány tagállamban a visszaesés volt jellemző, az európai gazdaság mutatói javulnak: a gazdasági növekedés, amely 2006-ban az EU-ban a GDP 2,8%-a, az euróövezetben pedig a GDP 2,6%-a volt, meghaladja a korábbi években tapasztalt növekedést, az előrejelzések szerint azonban ezek az értékek 2007-ben az EU-ban 2,4%-ra, az euróövezetben pedig 2,1%-ra csökkennek; felveti a kérdést, hogy az európai növekedés milyen mértékben lehet ciklikus, és hangsúlyozza Európa növekedési potenciálja javításának szükségességét a foglalkoztatottság növelése érdekében;

⁽¹⁾ HL C 117. E, 2006.5.18., 248. o.

2007. február 15., csütörtök

2. felhívja a figyelmet az egyes tagállamok növekedési rátái közötti jelentős különbségekre, és sajnálatát fejezi ki a több nagy tagállamban tapasztalható viszonylag gyenge gazdasági növekedés miatt, ami elsősorban az elégtelen belső keresletre vezethető vissza; ezzel összefüggésben megállapítja, hogy a skandináv országok átlagon felüli magas növekedési rátákkal rendelkeznek, munkanélküliségük pedig az utóbbi időben jelentősen csökkent;

3. kiemeli az államháztartás eredményeinek javulását és a 2006-os átlagos költségvetési hiánynak a GDP 2%-ára történő csökkenését; további, nem pusztán ciklikus tényezőket tükröző javulást vár a költségvetés minősége terén;

4. tudomásul veszi a munkaerőpiac határozott fejlődését, amelyről a következő adatok tanúskodnak: 2006-ban a munka termelékenysége megduplázódott (0,6%-ról 1,2%-ra nőtt), a munkanélküliség pedig 8%-ra esett vissza az Európai Unióban és az eurózónában egyaránt, ez 2008-ig az előrejelzések szerint az EU-ban 7,3%-ra, az euróövezetben pedig 7,4%-ra fog visszaesni; a foglalkoztatás 1,4%-kal nőtt, ami 2006-ban 2,9 millió új munkahelynek felel meg, illetve a 2007–2008-as időszakban további növekedéssel, 7 millió új munkahellyel lehet számolni, ami a 2005-ös 63,7%-os foglalkoztatotti arány 65,5%-ra való növekedését jelentené 2008-ig; rámutat azonban arra, hogy a munkanélküliségi ráta, különösen a nők körében továbbra is magas, és hogy ezek az adatok továbbra is elmaradnak a lisszaboni célkitűzésektől; felhívást intéz ezért arra vonatkozólag, hogy tegyenek további erőfeszítéseket egy hatékony és befogadó európai munkaerőpiac kialakítása érdekében, amely kombinálja a rugalmasságot és a biztonságot, és képes a részvételi arány jelentős mértékű növelésére; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy a szükséges reformokat a szociális partnerekkel együtt kell megtervezni és végrehajtani;

5. aggodalmát fejezi ki a tartósan magas Európai Unió szegénységi ráta miatt, amelynek tendenciája az 1990-es évek közepén bekövetkező 17%-ról 15%-ra történő csökkenés után az utóbbi időben ismét megfordult, és 2005-ben újra 17%-on állt; elfogadhatatlannak tartja, hogy a kibővített Európai Unióban hozzávetőleg 80 millió olyan ember él, akiknek a rendelkezésre álló jövedelme a nemzeti átlagjövedelem kevesebb, mint 60%-a;

6. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió 2006-ban is megtartotta az exportban betöltött vezető szerepét az export 8%-os növekedésével, felhívja a figyelmet azonban arra, hogy az exportból származó nyereség az euróövezet jelenlegi GDP-növekedésének csak kb. 0,3%-át teszi ki, valamint a magas euró/dollár árfolyam következtében jelentkező kockázatra; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági fellendülés túlnyomórészt a belpiaci kereslet fellendülésének és ezen belül is elsősorban a rövid távú beruházásoknak köszönhető; rámutat arra, hogy az európai gazdaság legfőbb problémája az elmúlt évtizedben a bizalomhiányból származó elégtelen belső kereslet volt, amelynek oka a munkanélküliség; ezzel kapcsolatban aggodalmát fejezi ki, hogy – összefüggésben a munkaerő-piaci helyzet fenntartható javulásával – meddig lehet tartós növekedést elérni a beruházások és a fogyasztói kiadások terén, annak érdekében, hogy a most még inkább ciklikus fellendülés strukturális fejlődésbe forduljon át;

7. úgy látja, hogy a gazdasági és monetáris unióhoz, illetve az egységes belső piacokhoz kapcsolódó fő vívmányok megerősítették az európai gazdaságot; felszólít a belső piac teljes megvalósítására, elsősorban a pénzügyi szolgáltatások terén és az energiaágazatban, a villamos energiáról és a gázzal szülő irányelvek azonnali és teljes körű végrehajtásával; ugyancsak felhív a belső piac létrejöttéhez szükséges infrastrukturális beruházások megvalósítására; további gazdasági ösztönzést vár egy olyan európai szolgáltatási piac megteremtésétől, amely a szolgáltatók részére megkülönböztetésmentes hozzáférést biztosít, másrésztől a szolgáltatásnyújtás helyén garantálja a munkajogi és társadalombiztosítási jogszabályok védelmét; tekintettel a legutóbbi bővítésekre, egy nyitott és szabad munkaerőpiac fenntartására ösztönzi a tagállamokat, mivel ez segíti a gazdasági növekedést;

8. kiemeli, hogy tartósabb gazdasági növekedési potenciált az Európai Unióban a lisszaboni stratégia keretében csak kiegyensúlyozott reformok, többek között az innováció, a technológiai haladás és a humántőke-felhalmozás fokozását, a belső piac működését akadályozó korlátok megszüntetését, valamint az EU tagállamaiban folyó üzleti tevékenységek számára kedvező környezet kialakítását célzó intézkedések folyamatos végrehajtásával lehet elérni;

9. felhívja a figyelmet az USA-ban és ezáltal a világereszkedelemben a növekedésben várható visszaesés hátterére, a külső megrázkódtatások fokozott veszélyére – mint pl. a globális egyenlőtlenségek gyors, az árfolyamokra és pénzpiacokra súlyos hatást gyakorló kiigazítása – valamint a kőolajárak várható további emelkedésére, hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a gazdasági fellendülést egy olyan, az áruk, a szolgáltatások, a munkaerő és a tőke piacain létrejövő reformokat megvalósító gazdaságpolitikán keresztül kell támogatni és erősíteni, amely a növekedés ösztönzése mellett az exportra és a belpiaci keresletre is összpontosít;

2007. február 15., csütörtök

10. aggodalmát fejezi ki egy olyan euróárfolyam miatt, amely árthat Európa versenyképességének az Egyesült Államokkal szemben; elvárja az Európai Központi Banktól, hogy szorosan kövesse nyomon a fejlődést, és tegyen megfelelő intézkedéseket Európa gazdasági érdekeinek a nemzetközi pénzügyi rendszeren belüli védelme érdekében;

A tagállamok ösztönzése a benchmarkingra

11. megjegyzi, hogy az Európai Unió gazdasági növekedését régi és új széttartó tendenciák kísérik: a legalacsonyabb növekedési ráta Portugáliát (a GDP 1,2%-a) és Olaszországot (1,7%), a legmagasabb növekedési ráta az EU15 országai között Spanyolországot (3,8%), Görögországot (3,8%), de különösen Svédországot (4%), Finnországot (4,9%) és Luxemburgot (5,5%) jellemezte; megjegyzi, hogy az új tagállamok 2006-ban igen magas növekedési rátát könyvelhettek el: Szlovákia 6,7%-ot, Litvánia 7,8%-ot, Észtország 10,5%-ot és Lettország 11%-ot; hangsúlyozza, hogy ezek az eltérések fontos strukturális különbségeket, különböző nemzeti gazdaságpolitikákat és demográfiai struktúrákat, és a közös politikák által okozott aszimmetrikus hatásokat tükröznek, amelyek rejtett kockázatokat jelentenek az Unió belső kohéziójára nézve; ezért hangsúlyozza, hogy szükség van olyan politikákra, amelyek erősítik a gazdasági kohéziót és ezáltal előmozdítják a belső piacot és a monetáris uniót;

12. hangsúlyozza, hogy tekintettel a modernizációs törekvésekre és a gazdasági teljesítményre, nyilvánvalóan azok a tagállamok a legsikeresebbek, amelyek az előtekintő és kellően kiegyensúlyozott strukturális reformokat az átlagnál jóval nagyobb beruházásokkal kapcsolják össze a közlekedési és kommunikációs infrastruktúra, a kutatás és fejlesztés (K+ F), az innováció, az oktatás, az egész életen át tartó tanulás és a gyermekgondozás, valamint a megbízható szociális hálózatok megújítása területén; megállapítja, hogy ugyanezek a tagállamok többnyire igen hatékony és átlátható közigazgatási rendszerrel és innovatív vállalkozási környezettel, költségvetési többlettel, az átlagnál alacsonyabb államadóssággal és jó minőségű államháztartással rendelkeznek, ráadásul ezekben a tagállamokban az uniós átlaghoz viszonyítva a technikai fejlődés kétszer akkora mértékben járul hozzá a nemzeti növekedési eredményekhez; úgy véli, hogy ezen tagállamok magasabb foglalkoztatásra vonatkozó politikáinak (beleértve a nők és az idősebb munkavállalók alkalmazását) alkalmazása révén az Európai Unió nagyobb önbizalommal nézhet szembe az olyan jelenlegi és jövőbeli kihívásokkal, mint a népesség elöregedése vagy a globalizáció következtében fokozódó verseny;

13. hangsúlyozza, hogy az ebben az értelemben sikeres tagállamok – tekintettel a gazdasági és társadalmi megújítást célzó stratégiáikra – a lisszaboni stratégia sikeres megvalósítására is jó példával szolgálhatnak, és a többi tagállamot e pozitív példák elsajátítására ösztönzi, jöllehet ezeket a stratégiákat az adott tagállamok helyzetének figyelembevételével kell kidolgozni, és ezeknek a tagállamok kizárólagos felelősségi körébe kell tartozniuk;

14. megállapítja az EU-tagállamok által kidolgozott nemzeti reformprogramokra tekintettel, hogy összességében a harmonizáció erősödése és az európai szinten megfogalmazott célkitűzések megvalósítása irányában tett új elkötelezettség van kibontakozóban; kiemeli azonban, hogy ezen a területen természetesen még igen nagy eltérések mutatkoznak, és hogy megvalósulásuk a jelenlegi gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai helyzetre adott válaszoktól függ, ráadásul az olyan alapvető feladatok, mint az innováció, a foglalkoztatás-ösztönzés, az energiaellátás, az ökológiai fenntarthatóság és a jogalkotás javítása, gyakran még mindig nem kapnak kellő hangsúlyt a reformprogramok kidolgozásában; sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a fejlődést célzó intézkedések és a reformtörekvések éppen a foglalkoztatási szint növeléséről és az aktív munkaerő-piaci politikákról szóló jelentésekben diktálnak jóval kisebb iramot, mint az egyéb jelentésekben; ezzel szemben üdvözlő a nemzeti és regionális szintű kötelezettségvállalások („tulajdonjog”) erősítésére vonatkozó törekvéseket, valamint a parlamentek és a szociális partnerek bevonását, illetve e területen további erőfeszítésekre ösztönöz;

Több lehetőség – több siker: Mit kell még tenni?

15. felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki az új gazdasági helyzetet és az azzal összefüggő, a fenntartható és elsősorban minőségi célkitűzésekre összpontosító gazdasági növekedést célzó támogatások mozgásterét; hangsúlyozza, hogy egy egészséges és stabil makrogazdasági környezet megköveteli a közpénzügyek minőségének javítását és a költségvetés további megszilárdítását, csakúgy mint egy, a magán- és közszférát érintő, átgondolt beruházási politika kialakítását, amely jövőorientált infrastruktúrát biztosít és a jövő piacait már ma megnyitja;

16. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy teljes mértékben lehessen részesülni a belső piac lehetőségeiből adódó előnyökből, és, hogy megerősödjön Európa pozíciója a globális piacon, mérsékelni kell a jelenlegi protekcionista és versenyellenes tendenciákat;

2007. február 15., csütörtök

17. hangsúlyozza a kis- és középvállalkozások (KKV-k) munkahelyteremtő szerepét; kiemeli ezért az ezeknek kedvező légkör megteremtésének szükségességét a kedvezőbb adórendszer, a szabályozás és az adminisztratív terhek csökkentése, a finanszírozáshoz való jobb hozzáférés, az energiával, szállítással, kommunikációval és üzleti szolgáltatásokkal kapcsolatos vállalati költségeik helyzetének javítása, a KKV-k információs és kommunikációs technológiákhoz történő hozzáféréseinek javítása, valamint a KKV-kat érintő K+F-be történő fokozottabb beruházás révén;

18. hangsúlyozza, hogy az európai gazdaság szempontjából fontos szerepet játszik mind a nagyfokú versenyképesség, mind a tartós kereslet biztosítása, és reméli, hogy a gazdaságpolitikai szereplők többek további erőfeszítéseket tesznek a gazdasági stabilitás és fenntartható fejlődés biztosítása mellett elérhető hosszú távú növekedés megvalósítása érdekében, többek között gazdaságpolitikáik hatékony összehangolásával;

19. hangsúlyozza ezzel kapcsolatban az oktatás, különösen a felsőoktatás jelentőségét a jövőbeli növekedési potenciál és a képzettségi szint megerősítése, valamint az európai polgárok mobilitásának és alkalmazkodóképességének növelése szempontjából; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy az európai oktatási rendszerek vonzóbbá, hozzáférhetőbbé és versenyképesebbé váljanak;

20. emlékeztet arra, hogy a lisszaboni célkitűzések eléréséhez elegendő pénzügyi forrást kell biztosítani a közösségi költségvetésből; sajnálja ezzel kapcsolatban, hogy nem elegendők a pénzügyi források az említett célkitűzések megvalósításához;

21. úgy ítéli meg, hogy egy olyan, tagállamok által egyeztetett és egyszerre végrehajtott eljárás, amely a növekedésösztönző kiadásokra, valamint a magánberuházások, illetve a magán- és közszférában létrejött együttműködést érintő közös kezdeményezések előmozdítására irányul, jelentős szinergiahatást fejthet ki, javíthatja a tudomány és a kutatás, a közlekedés, a kommunikáció, az energia és a környezetvédelmi fenntarthatóság terén Európa előtt álló kihívásokkal való szembenézési képességet, és támogatja a források hatékony elosztását Európa-szerte; ebben az összefüggésben hangsúlyozza egy olyan összehangolt adózási keret szerepét, beleértve a társasági adót, amelynek kedvezőnek kell lennie a KKV-k számára és amelynek célja a munkahelyteremtés kell, hogy legyen; úgy véli, hogy a tagállamoknak javítaniuk kell az adózási és szociális hozzájárulási rendszerek hatékonyságát a munkahelyteremtés érdekében, különösen bizonyos társadalmi csoportok, mint a nők, a tartósan munkanélküliek és az idősek számára; úgy véli, hogy a versenyképes adórendszereknek a nemzeti finanszírozási képesség aláásása nélkül kell ösztönözniük az új vállalkozások létrehozását, és a terheket a munka megadóztatásáról a környezetvédelmi adózásra kell áthelyezniük, a K+F és a megújuló energiaforrások támogatását szolgáló ösztönzőket is ideértve;

22. az Európai Unió pénzügyi keretének soron következő felülvizsgálata tekintetében ismételten szorgalmazza az uniós költségvetés lisszaboni célkitűzéseknek megfelelő kiigazítását, és ezáltal a teljes lisszaboni stratégia maradéktalan végrehajtásának támogatását;

23. elismeri, hogy jelentős előrelépés történt az állami támogatások célpontjának a horizontális célkitűzésekre történő átirányítása terén; bátorítja a tagállamokat, hogy folytassák ezt a trendet és állami támogatásaikat továbbra is hangolják össze a lisszaboni stratégia foglalkoztatásra, innovációra és fenntarthatóságra vonatkozó célkitűzéseivel;

24. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a jövőben az európai nemzetgazdaságok versenyképessége még inkább egy jól működő és fenntartható gazdaság megteremtését szolgálja, amelyhez az erőforrások hatékony felhasználása társul; ezzel kapcsolatban javasolja különösen a következő nemzeti szintű intézkedések tervbevetését, amelyek egyszerre szolgálják a gazdaság modernizálását, az új technológiák kifejlesztését és a versenyképesség megerősítését, valamint a környezeti szempontokkal való összeegyeztethetőséget, mint pl. új foglalkoztatási területek feltárása:

a) a K+F területén:

- a magánjellegű K+F-tevékenységek bővítésének ösztönzése,
- a K+F területén a köz- és magánszektor közötti együttműködés keretében megvalósuló közberuházások előmozdítása,
- egyetemek, kutatóintézetek és vállalatok közötti hálózatok és együttműködések támogatása,
- a K+F területén a nemzeti, illetve regionális koordináló hatóságok támogatása,

2007. február 15., csütörtök

- a KKV-k és a kisméretű szolgáltatók részéről jelentkező innovációs megoldások és új technológiák támogatása, különösen a tőkéhez, leginkább pedig a kockázati tőkéhez való hozzáférés feltételeinek javítása révén,
 - egy hatékony munkaerő-piaci politika érdekében a modern technológiák területén a képzés és a továbbképzés támogatása;
- b) az energia és a környezetvédelem területén:
- a villamos energiáról és a gázzal szülő irányelvek végrehajtása egy méltányos, versenyképes, jól működő és megkülönböztetésmentes európai energiapiac megteremtése érdekében,
 - az Európa gazdasági energiaellátásának biztosítása az energiaforrások és az energiabehozatal tranzitútvonalainak diverzifikálása segítségével,
 - az energiahatékonysági intézkedések – az energiatakarékossági célok megvalósítását is beleértve – előmozdítását célzó adóösztönzés, teljesítményösztönzés és beruházások,
 - a megújuló energiaforrások, valamint az ökohatékony technológiák és innovációk előmozdítását célzó adóösztönzés, teljesítményösztönzés és beruházások,
 - a nemzeti szabályozó hatóságok függetlenségének biztosítása és uniós szintű koordinálása,
 - a regionális energiatermelés fejlesztése és hálózati szintű kiépítése,
 - az energiapiac átláthatóságának növelése, valamint az energiatermelés, az energiaelosztás és az energiaértékesítés egyértelmű szétválasztása („felosztás”), és
 - a környezetvédelmi engedélyezési rendszer jobb kiépítése;

25. alapvetően az egyik fő feladatnak tekinti, hogy a gyorsan változó gazdasági keretek között a valamennyi csoportja részére új kilátásokat és új kereskedelmi lehetőségeket teremtsen; hangsúlyozza, hogy az ebben az összefüggésben a legnagyobb veszély a társadalom legkiszolgáltatottabb tagjait fenyegeti, és hogy szélesebb körű prioritást kell adni az „aktív befogadásnak”, a jobb munkahelyek teremtésének; szintén hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a munkavállalók rugalmassága és tanulási készsége terén támasztott új követelményekhez új lehetőségek és új biztonsági mechanizmusok megteremtése társuljon („flexicurity”), többek között a szakmai és magánélet jobb összehangolásának javítása érdekében; ezzel összefüggésben felszólít a nők, az idősebb munkavállalók, a fiatalok, a tartósan munkanélküliek és a bevándorlók munkaerő-piaci részvételi lehetőségeinek és hozzáféréseinek javítására, ennek eléréséhez pedig többek között a foglalkoztatás és a képzés területén a következő nemzeti szintű intézkedések előmozdítására van szükség:

- annak biztosítása, hogy minden végzős diák hat hónapon belül munkalehetőséget, képzési lehetőséget vagy más egyenértékű lehetőséget kapjon,
- az egész életen át tartó tanuláshoz és a továbbképzés való jog megteremtése,
- a képzés, a továbbképzés és az egész életen át tartó tanulás előmozdítását, valamint a család és a karrier, illetve a képzés és a szakképzés összeegyeztethetőségét igazoló sikeres modellek támogatását célzó ösztönzés és innováció,
- az olyan rugalmas modellek támogatása, amelyek az aktív munkavállalói életszakaszból a nyugdíjas életszakaszba való önkéntes átmenetet példázzák, többek között a fiatalok munkaerőpiachoz való hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében,
- a vállalkozásindítások támogatása, valamint a meglévő vállalkozások életkorból fakadó átadásának biztosítása,
- az adóterhek és szociális hozzájárulások további általános csökkentése az alacsony és középszintű munkajövedelemmel rendelkezők esetében,
- a fiatalok képesítésszerzésének és munkába állásának biztosítása megfelelő magán- és állami kezdeményezések révén,
- a minőségi gyermekgondozás rendelkezésre állásának és megfizethetőségének javítása,
- legfeljebb egyhetes indulási időszak biztosítása az új vállalkozások számára alacsony indulási díjakkal és adminisztratív költségekkel,
- vállalkozással kapcsolatos ismeretek beemelése az élethosszig tartó tanulási programok tanterveibe,
- a legális bevándorlásra vonatkozó megfelelő politika kidolgozása az európai zöldkártya-rendszerre irányuló javaslattal összhangban;

2007. február 15., csütörtök

26. felhívja a figyelmet arra, hogy a makrogazdasági stabilitás érdekében a munka termelékenysége növeléséhez a növekedésből származó haszon igazságosabb elosztásának és erősebb társadalmi kohézióknak kell társulnia; ezzel összefüggésben emlékeztet arra a követelményre, hogy a béremeléseknek lépést kell tartaniuk a termelékenység középtávú fejlesztésével; hangsúlyozza továbbá annak sürgető szükségességét, hogy az európai vállalatokon belül a „Corporate Governance” (vállalatirányítás) és a „Corporate Social Responsibility” (vállalati társadalmi felelősségvállalás) keretében erősítsék a támogatási és részvételi kultúrát;

27. hangsúlyozza az EU-n és különösen az euróövezeten belül a szervezeti keretek között megvalósuló, fokozott és strukturált együttműködés szükségességét annak érdekében, hogy a kormányzási képesség, csak úgy mint az európai integrációs folyamatok is erősödjenek, mivel csak így lehet a globális gazdasági kihívásoknak megfelelni; felszólítja ezért a Tanácsot és a Bizottságot, gondoskodjanak arról, hogy az euróövezetről szóló éves jelentés a jövőben egy olyan határozott eszköztárt képezzen, amely mélyrehatóbb párbeszédet tesz lehetővé az EU azon szervei között, amelyek az Európai Unió gazdasági irányításának erősítésével foglalkoznak; úgy ítéli meg továbbá, hogy az eurócsoporthoz arra kellene összpontosítani, hogy a nemzeti költségvetési tervek kidolgozás és végrehajtása tekintetében tartalmi és időbeni szempontból kiegyensúlyozottabbak és összehangoltabbak legyenek, ami jelentősen hozzájárulna a gazdaságpolitikai reformprogramok megvalósításához; az euróövezeten belüli fokozottabb és strukturáltabb együttműködés keretében javasolja, hogy kérjék fel a Tanács egyéb összetételben ülésező, érintett miniszteri csoportjait, hogy vegyenek részt ezen együttműködésben;

Lendületet kell adni szükséges intézményi reformoknak

28. üdvözli a Bizottságnak a nemzeti reformprogramok értékelésének nyomán követésével kapcsolatos új megközelítését, amelynek értelmében a tagállamoknak nyújtandó iránymutatások biztosítása érdekében országspecifikus ajánlásokat javasol, és sürgeti az Európai Tanácsot, hogy fogadja el ezeket; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy az integrált iránymutatások kölcsönösen egymást erősítő megközelítésének haladéktalan megerősítésére van szükség, aminek tükröződnie kell a nemzeti reformpolitikákban; újlag felszólítja a Bizottságot a bevált gyakorlatok átlátható cseréjére és egy olyan éves lista közzétételére, amely a legjobb és a legrosszabb reformteljesítmények szerint rangsorolja a tagállamokat; támogatja a Bizottságot azon szándékában, hogy a tagállamok részére világos és iránymutató ajánlásokat dolgozzon ki; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza azonban, hogy ehhez elegendő számú olyan integrált mutatóra van szükség, amely a lisszaboni stratégia valamennyi szakpolitikai területét lefedi;

29. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a lisszaboni stratégia még mindig igen gyengén van csak jelen számos uniós tagállam nemzeti politikájában; álláspontja szerint a stratégia hatékony megvalósítása érdekében valamennyi gazdasági szereplő mozgósítására szükség van; konkrétan úgy véli, hogy a szociális partnerek, a nemzeti parlamentek és a civil társadalom fokozottabb bevonása javítja a lisszaboni stratégia láthatóságát és a gazdasági reformokról szóló nyilvános vita minőségét, növeli az elszámoltathatóságot, és tudatosítja a közvéleményben a gazdaságpolitikák szoros összehangolásának szükségességét a folyamatban lévő globalizációs folyamat nyomán létrejött főbb kihívások kezelése és az Európai Unión belüli gazdasági kormányzás javításával kapcsolatos közös álláspont elfogadása érdekében; nyomatékosan felszólítja a tagállamokat, hogy az „azonosulás” szellemében a nemzeti parlamentek és az egyéb érdekelt szereplők, mint pl. a szociális partnerek, fokozott bevonásával és elkötelezett módon hajtsák végre az integrált iránymutatásokat és a nemzeti reformprogramokat; a nemzeti reformprogramok relevanciájának rendszeres felülvizsgálatát kéri a benchmarking elv alapján, beleértve a szélesebb körű konzultációt azokban a tagállamokban, ahol még nem ez a norma; elvárja, hogy a nemzeti reformprogramok prioritásai fokozottabb mértékben jelenjenek meg a nemzeti költségvetési döntések ütemezésében és tartalmában;

30. üdvözli a gazdaságpolitikai, a strukturális és a foglalkoztatáspolitikai intézkedésekre vonatkozó irányvonalak egységesítését és integrálását; ezzel összefüggésben ismételtelen kijelenti, hogy a gazdaságpolitikai és strukturális iránymutatásokkal ugyanolyan jogalkotási szinten kell foglalkozni, mint a foglalkoztatáspolitikai intézkedésekre vonatkozó iránymutatásokkal, valamint hogy intézményközi megállapodást kell létrehozni az Európai Parlament ezen területen történő részvételének tisztázása érdekében;

31. elvárja az érintett EU-s intézmények részéről, hogy a 2008-as integrált iránymutatások küszöbön álló felülvizsgálatát közösen vitassák meg, továbbá javasolja, hogy a 2007. évi tavaszi Európai Tanács után e célból hozzanak létre egy intézményközi munkacsoportot; javasolja, hogy az uniós reformprogram végrehajtásának javítása érdekében a következő szempontokat vitassák meg és mérlegeljék:

- az integrált iránymutatások felülvizsgálatát megelőzően egy mindenre kiterjedő elemzés benyújtása a strukturális reformokról, valamint azoknak a termelékenységre, a foglalkoztatásra és a belpiaci keresletre gyakorolt közvetlen hatásairól;
- az átfogó reformprogramra tekintettel egyértelműbb és fókuszáltabb integrált iránymutatások kidolgozása az érintett területek reformjainak kibővítésével párhuzamosan, például az ökológiai fenntarthatóság hatékonyabb szakpolitikai megközelítéséről, ami nemcsak az energiapolitikára terjed ki, továbbá az egész életen át tartó tanulás előmozdítására irányuló elkötelezett politikáról;

2007. február 15., csütörtök

- a nemzeti reformprogramok keretében egységes jelentéstételi rendszer kidolgozása anélkül, hogy vitatnák a tagállamok jogát a nemzeti reformprioritásaik meghatározására;
- a nemzeti konzultációs eljárásokhoz, valamint a nemzeti reformprogramok kidolgozásához és felülvizsgálatahoz irányvonalak és benchmarkok meghatározása, beleértve a nemzeti parlamentek részvételére és aktív közreműködésére vonatkozó ajánlásokat;
- a közvetítési és kommunikációs stratégiák sikermodelljeinek kidolgozása és az azzal kapcsolatos információcsere;
- az EU-s reformprogramok hatékonyságának fokozása a jelenleg még különállóan alkalmazott gazdaságpolitikai eszközök tartalmi és időbeni összehangolása révén egy olyan intelligens növekedési stratégia létrehozásának céljával, amely a nemzeti reformprogramok terén végzett jelentéskészítési és értékelési munkákat még inkább összevonja, és emellett a nemzeti stabilitási és konvergenciaprogramokat, valamint az ökológiai fenntarthatóság elvének megszilárdítására irányuló rendszeres kezdeményezéseket is magában foglalja;

32. ismételten sajnálatát fejezi ki abban a tekintetben, hogy még mindig nem született megegyezés a Parlament, a Tanács és a Bizottság között az egyértelmű ütemezésre és a magatartási kódexre vonatkozóan, amely a három érintett uniós szerv megfelelő együttműködését és a lisszaboni stratégia kulcsfontosságú eszközeinek számító integrált iránymutatások további kezelésébe való megfelelő mértékű bevonását lenne hivatott biztosítani; ezzel összefüggésben felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mihamarabb nyújtsák be javaslataikat a három uniós szerv szoros együttműködésére vonatkozóan, tekintettel a 2008-as integrált iránymutatások felülvizsgálatára;

*
* *

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2007)0052

A dárfúri helyzet

Az Európai Parlament állásfoglalása a dárfúri helyzetről

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Általános Ügyek és Küllkapcsolatok Tanácsa 2007. február 12–13-i ülésének eredményére,
- tekintettel a dárfúri helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2004. szeptember 16-i ⁽¹⁾, a 2005. június 23-i ⁽²⁾, a 2006. április 6-i ⁽³⁾ és a 2006. szeptember 28-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az 1706(2006) számú ENSZ-határozatra, amely egy 22 000 fős békefenntartó erőt javasol Dárfúrban,
- tekintettel a nigériai Abuja városban 2006. május 5-én aláírt dárfúri békemegállapodásra,
- tekintettel az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezményére, amely kötelező jellegű és kivételek nélkül alkalmazandó,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 140. E, 2005.6.9., 153. o.

⁽²⁾ HL C 133. E, 2006.6.8., 96. o.

⁽³⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 320. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0387.